

Publicerad 2012-08-09 22:28 av Anna-Mia B

Satt i bilen och skrev denna som mitt avsked....

Tänkte inte klart, var så trasig....

Bakom ratten...

Satte mig bakom ratten för att livet fly

Åkte bara åkte utan att ha något mål

Tankarna snurrade och jag såg en ny morgon gry

Hela mitt inre var ett enda stort hål

Jag har nog aldrig känt mig så ensam som då i min bil

Ensam, liten och fruktansvärt rädd

Körde framåt, mil efter mil efter mil

Önskade bara att få somna in i evighetens mjuka bädd

Jag vill bara få krypa in i din famn och lägga örat mot ditt bröst

Få lyssna när ditt hjärta slog och då du andades

Men nu ville jag fly från det onda, min inre röst

Min framtidsväg totalt sandades

Ett liv utan dig är som en öken utan sand

Som ett hav utan vatten

Vi skulle ju skiljas först vid sälla land

Nu irrar jag omkring och vill köra mot den eviga natten

Mina barn vill jag leva för

Men det känns som jag som mamma har förlorat min rätt

Känns som om alla kommer glädjas den dag jag dör

Jag har kämpat och försökt på alla sätt

Att lämna livet är något jag nu bestämt att jag ska

Jag ger det som löfte och det skall nu hållas

För det känns som jag aldrig mer kan må bra

Förtvivelade tårar och känslor inom mig nu bollas

Jag orkar bara inte så mycket längre till ha det så här

Vaknar utav besvikelse varje dag

Känner att jag alltid kommer att ha dig så kär

Min högsta önskan är att åter bli du och jag

Jag är förtvivelad, edsen och mitt hjärta gör nu så ont

Jag älskar dig och har så mycket kvar att ge

Fortsätter jag så kommer mitt liv för alltid kännas tomt
Önskar bara du min smärta kunde se

Nu sitter jag här och kör omkring i sommarnatten

Försöker bara fatta mod och hitta rätta lägen

Att i hög hastighet snabbt vrida på ratten

~~sedan hoppas det går fort att dö här invid vägen~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna-Mia B med Poeter.se id #36812 innehar upphovsrätten